

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218010201
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8218010201.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.09.2020, v trestnej veci obžalovaného Z. D., pre prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 17.06.2020, sp. zn. 1T/12/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému Z. D., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale
bytom M. č. XX, okr. I.,

u k l a d á :

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť škodu vo výške 7.700,- (sedemtisíc sedemsto) eur poškodenému Q. so sídlom M. č. XX, IČO: 37786589, zastúpenému splnomocnencom poškodeného O.. A.. B..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bardejov rozsudkom zo dňa 17.06.2020, sp. zn. 1T/12/2018 uznal obžalovaného Z. D. za vinného z prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- ako vtedajší predseda a teda zodpovedná osoba subjektu Q. spoločnosť - pozemkové spoločenstvo M. so sídlom M. XX, IČO: 37786589 si pri vedení účtovníctva tohto subjektu počínal v rozpore so zákonom č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, pričom pri kontrole účtovníctva za obdobie rokov 2012 a 2013 bolo zistené, že na vyplatené finančné prostriedky zo dňa 31.12.2012 vo výške 6.500,- Eur zaúčtovanej v účtovnom denníku pod PV 26 ako vysporiadanie záväzku a zo dňa 31.12.2013 vo výške 1.200,- Eur zaúčtovanej v účtovnom denníku pod P13 ako výplata podielov na zisku, nejestvuje žiaden relevantný doklad, ktorý by odôvodňoval oprávnenosť k ich vyplateniu a príjemcu.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 259 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 1.000,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad marenia výkonu uloženého trestu, mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodeného Q., s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, podal odvolanie poškodený prostredníctvom splnomocnenca, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 19.08.2020 prostredníctvom splnomocnenca. Namietal, že podľa zistení okresného súdu bolo viacerými dôkazmi preukázané, že za obdobie rokov 2012 a 2013 boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 6.500,- eur a 1.200,- eur. Zodpovednou osobou je obžalovaný ako vtedajší predseda subjektu Q. so sídlom v M. XX. Uvedená skutočnosť vyplýva z účtovného denníka urbárskej spoločnosti a výsluchu svedkyne A. O.. Znaleckým dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že neexistuje žiaden doklad, ktorý by odôvodňoval oprávnenosť vyššie uvedených vyplatených súm. Uvedený rozdiel medzi účtovným stavom a skutočnou výškou finančných prostriedkov v pokladni bol riadne preukázaný, pričom bolo skonštatované, že doposiaľ nedošlo k samotnému vysporiadaniu schodku. Finančná hotovosť, ktorá bola takto použitá, je škodou na strane poškodeného, čo konštatoval aj znalec na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2020. Nie je preto potrebné v rámci rozhodnutia o nároku poškodeného na náhradu škody vykonať v rámci civilného procesu ešte ďalšie rozsiahle dokazovanie, keďže absencia finančných prostriedkov v pokladni, resp. jej vyplatenie bez relevantného dokladu, bola už v tomto konaní spoľahlivo preukázaná. Vzhľadom na uvedené bolo preto potrebné o nároku poškodeného rozhodnúť v súlade s citovanou úpravou Tr. poriadku v nadväznosti na uvedené dokazovanie. Preto je odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu potrebné odvolacím súdom zrušiť.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie poškodeného je dôvodné.

Úvodom je potrebné konštatovať, že okresný súd vykonal v rámci riadneho procesného postupu dokazovanie v celom rozsahu potrebnom pre náležité objasnenie veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie poškodeným len proti výroku o náhrade škody, odvolací súd preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj odôvodnením výroku o odkázaní poškodenej Q. s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces, pričom uviedol, že rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody, aj s poukazom na skutočnosti ohľadom škody a prípadnom vyplácaní podielov podielnikom, by súd musel vykonávať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a tak by ho neúmerne predĺžil.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Po oboznámení sa s odvolaním poškodeného, týmto odvolaním napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu, s poukazom na citované zákonné ustanovenie, krajský súd konštatuje, že nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Z citovaného zákonného ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. poriadku okrem iného vyplýva, že súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku. Z výroku rozsudku jednoznačne vyplýva, že pri kontrole účtovníctva za obdobie rokov 2012 a 2013 bolo zistené, že na vyplatené finančné prostriedky zo dňa 31.12.2012 vo výške 6.500,- eur, zaúčtované v účtovnom denníku pod Pv 26 ako

vysporiadanie záväzku a zo dňa 31.12.2013 vo výške 1.200,- eur, zaúčtované v účtovnom denníku pod Pv 13 ako výplata podielov na zisku neexistuje žiaden relevantný doklad, ktorý by odôvodňoval oprávnenosť k ich vyplateniu a ich príjemcu. Rovnako zo znaleckého posudku znalca z odvetvia účtovníctva a daňovníctva O.. U.. K. J. vyplýva, že v účtovných dokladoch sa nenachádzajú doklady, ktoré boli zaúčtované v účtovníctve Q. za obdobie kalendárneho roka 2012 a 2013, na základe ktorých došlo k vyplateniu hotovostných súm a to sumy 6.500,- eur v roku 2012 a 1.200,- eur v roku 2013 a v predložených podkladoch sa nenachádzajú doklady, resp. také účtovné záznamy, ktoré by boli spôsobilé preukázať dôvodnosť skladby vyplatenej sumy a sumy prijímateľa, na základe ktorých došlo k vyplateniu hotovostných súm a to sumy 6.500,- eur zaúčtovanej v roku 2012 pod Pv 26 a 1.200,- eur zaúčtované v roku 2013 pod Pv 13.

Z uvedených dôvodov, s poukazom na ust. § 287 ods. 1 Tr. poriadku a s poukazom na skutočnosť, že súčasťou výroku odsudzujúceho rozsudku, ktorý čo do výroku o vine a výroku o treste nadobudol právoplatnosť, je aj výška škody, ktorá je súčasťou popisu skutku, krajský súd má za to, že súd prvého stupňa pochybil, ak poškodenému, ktorý si škodu riadne a včas uplatnil a to pri výsluchu dňa 30.06.2017 v prípravnom konaní a ktorú následne modifikoval na hlavnom pojednávaní dňa 25.09.2018, nepriznal nárok na náhradu škody.

Z uvedených dôvodov krajský súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa o odkázaní poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku a následne vo veci sám rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenému Q. škodu vo výške 7.700,- eur.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.